

A Magyar Köztársaság Legfelsőbb Bírósága a dr. Molnár Petra ügyvéd által képviselt szám székhelyű felperesnek a dr. Varju András ügyvéd által képviselt szám székhelyű alperes ellen szavatossági igény érvényesítése iránt a Veszprém Megyei Bíróságon 1.G.40.151/2008. szám alatt indult, és a Győri Ítéltábla Gf.II.20.184/2010/6. számú ítéletével befejezett perében az alperes által benyújtott felülvizsgálati kérelem folytán - tárgyaláson kívül - meghozta a következő

**í t é l e t e t :**

A Legfelsőbb Bíróság a jogerős ítéletet hatályában fenntartja.

Kötelezi az alperest, hogy fizessen meg 15 nap alatt a felperes részére 100.000 (Egyszázezer) forint felülvizsgálati eljárási költséget.

Kötelezi az alperest, hogy fizessen meg az állam javára, az adóhatóság felhívására 473.400 (Négyszázhetvenháromezer-négyszáz) forint felülvizsgálati eljárási illetéket.

**I n d o k o l á s :**

A felperes a 2005. novemberében kötött adásvételi szerződéssel 7.890.000 forint vételárért vásárolta meg az alperestől a ... frsz-ú ... típusú személygépkocsit. A gépkocsit a felperes ügyvezetője használta a pénzügyi üzleti tevékenységének keretében.

A gépjármű az átvételt követően rendszeresen meghibásodott, azon az alperes több, a szavatosság körébe tartozó javítást végzett. 2006. május 17-én - 34.544 km óraállásnál - a szívócsonknál, a levegőmenyiség mérőszелеpnél történt javítás, csere. 2006. augusztus 10-én - 48.377 km óraállásnál - javította az alperes a gépkocsit, miután a motor kontroll lámpája világított, a sebességváltó nem jól váltott fel. 2006. október 31-én - 63.400 km óraállásnál - ismét a sebességváltó hibáját javította, mivel nem működött megfelelően, és az autó 60 km/h sebességnél nem ment gyorsabban. 2006. december 13-án - 70.917 km óraállásnál - a kiegyenlítő tartályból elfolyt a víz, ezért hengerfejtömítést

cserélt az alperes. 2007. január 10-én - 71.689 km óraállásnál - a sebességváltót és a motort kellett újraprogramozni és a részecskeszűrő regenerációját elvégezni. 2007. január 29-én - 72.334 km óraállásnál -fűtésprobléma jelentkezett. 2007. március 5-én - 74.720 km óraállásnál - a turbó és a hozzátartozó tömítés cseréjét kellett elvégezni. 2008. február 28-án - 94.526 km óraállásnál - a részecskeszűrő hibája miatt autómentő szállította a járművet az alperes szervizébe, mivel az autópályán leállt. A javítások időtartama összesen 70 nap volt. Az alperes ezenkívül is végzett a felperes gépjárművén - nem szavatossági körbe tartozó - kisebb sérülésekből eredő javításokat.

A felperes a sorozatos meghibásodások miatt a 2008. május 20-án kelt és a ... Kft-nek címzett, majd 2008. szeptember 22-én kelt és az alperesnek címzett levelében jelentette be a kicserélés iránti szavatossági igényét, tájékoztatva őt arról: amennyiben a kicserélési kötelezettségének nem tesz eleget, eláll az adásvételi szerződéstől. Az alperes a 2008. október 7. napján küldött válasz e-mailben kifejtette, hogy a részecskeszűrő probléma megoldódott, az ezzel kapcsolatos csere költsége nem a felperest terheli, a sebességváltó javításánál felmerült alkatrész-költséget a ..., a javítási költséget pedig az alperes vállalja át. Egyúttal felajánlotta a segítségét a gépkocsi bizományos értékesítéséhez.

A felperes a 2008. október 30. napján kelt levelében elállt az adásvételi szerződéstől. Érvelése értelmében ilyen értékű gépkocsi esetében elfogadhatatlanok a folyamatos meghibásodások, az azok miatti állandó szervizelés akadályozza a gépjármű rendeltetésszerű használatát.

A felperes módosított kereseti kérelmében elsődlegesen szavatossági jogra alapított elállása alapján kérte az alperest kötelezni a gépjármű 7.890.000 forint összegű vételárának, és annak 2005. november 11. napjától járó késedelmi kamatának megfizetésére. Másodlagosan a gépkocsi kicserélésére kérte kötelezni az alperest. Előadta, hogy a perbeli gépjármű a hároméves szavatossági idő alatt számos esetben meghibásodott, és bár az alperes a hibákat elhárította, de a javítások miatt nem tudta rendeltetésszerűen használni a nagy értékű, újonnan vásárolt gépjárművét. Szerinte a szavatossági jogait a fokozatosság elvének betartásával gyakorolta, hiszen először kijavítást kért, majd miután az alperesi javítások ellenére a gépkocsi újra és újra meghibásodott, kérte a kicserélést, és ezen igényének elutasítását követően élt csak a törvényben biztosított elállási jogával.

Az alperes érdemi ellenkérelmében a kereset elutasítását kérte. Nem vitatta, hogy a gépkocsi több alkalommal is meghibásodott a szavatosság ideje alatt, de állította, hogy a hibákat minden esetben szakszerűen kijavította és a felperesnek csere-gépkocsit

biztosított. Az elállást a gépjármű jelentéktelen hibáira tekintettel nem tartotta jogszerűnek.

A bíróság jogerős ítéletében 7.890.000 forint és járulékai megfizetésére kötelezte az alperest a felperes javára, míg a felperest a gépkocsi törzskönyvének kiadására kötelezte az alperes részére.

A bíróság a rendelkezésre álló bizonyítékok mérlegelése eredményeként arra a következtetésre jutott, hogy a felperes jogszerűen állt el a szerződéstől, mivel bizonyítani tudta, hogy a perbeli gépjármű kisebb-nagyobb hibái az egyes javítások elvégzését követően rövid időközönként visszatérően jelentkeztek, amelynek eredményeként sérült a felperesnek mint jogosultnak a folyamatos használatához fűződő érdeke. A bíróság megállapította, hogy a felperes a fokozatosság elvét betartva megfelelően gyakorolta az őt megillető szavatossági jogokat, és a bírói gyakorlatra utalva ítélte jogszerűnek a felperes elállását. A bíróság a tényállás megállapítása során az általa beszerzett igazságügyi szakértői véleményt aggálytalannak találta, az ítélethozatal alapjául elfogadta, míg a másodfokú bíróság az alperesnek a másodfokú eljárásban csatolt magánszakvéleményét a Pp. 235. § (1) bekezdésére, és a Pp. 141. § (2) és (6) bekezdésére tekintettel - utalva a bírói gyakorlatra is - figyelmen kívül hagyta.

A jogerős ítélet ellen az alperes élt felülvizsgálati kérelemmel, a jogerős ítélet hatályon kívül helyezését és a kereset elutasítását kérte. Arra hivatkozott, hogy a jogerős ítélet sérti a Ptk. 306. § (2) bekezdését, valamint a Pp. 235. § (1) bekezdését és a Pp. 141. § (2) és (6) bekezdéseit.

Érvelése értelmében tévesen jutott a bíróság arra a következtetésre, hogy jelentős kényelmetlenséggel járt a felperes számára a gépkocsi javíttatása, mivel a javítások idejére cseregépjárművet biztosított. Szerinte a Ptk. 306. § (2) bekezdésében írt feltételeknek eleget tudott tenni, így a felperes nem térhetett volna át az elállásra. Arra is hivatkozott, hogy a másodfokú bíróság jogszabálysértő módon utasította el az általa a másodfokú eljárásban becsatolt magánszakértői véleményt, mivel annak előterjesztésével nem alapos ok nélkül késedelmeskedett. Előadta, hogy a magánszakértői véleményből megállapítható lett volna, hogy a szavatossági hibák száma kevesebb a bíróság által figyelembe vettnél, és ez kétségesse tette volna a sorozatosan jelentkező javítások miatti marasztalását.

A felperes felülvizsgálati ellenkérelmében a jogerős ítélet hatályában való fenntartását kérte.

A felülvizsgálati kérelem alaptalan.

A Legfelsőbb Bíróság a felülvizsgálati eljárás eredményeként azt állapította meg, hogy a jogerős ítélet a felülvizsgálati kérelemben megjelölt okokból nem jogszabálysértő.

Alaptalanul sérelmezte az alperes a felülvizsgálati kérelmében annak megállapítását, hogy a felmerült, jelentősnek minősülő hibák javítását megfelelő határidőn belül a felperesnek okozott jelentős kényelmetlenség nélkül nem tudta elvégezni.

A bírói gyakorlat értelmében a bizonyítás eredményének mérlegelésére vonatkozó jogszabály megsértéséről csak akkor lehet szó, ha a bíróság által megállapított tényállás az iratok tartalmával ellentétes (iratellenes), illetőleg a bíróság a bizonyítékok egybevetése, és összességükben való értékelése során okszerűtlen, logikai ellentmondást tartalmazó következtetésre jutott.

A bíróság a lefolytatott bizonyítás eredményének mérlegelése alapján az említett hibáktól mentesen, és a Pp. 221. §-ának (1) bekezdése szerinti indokolási kötelezettségének eleget téve jogszabálysértés nélkül állapította meg a tényállást, és jutott arra a következtetésre, hogy a gépjármű vásárlását követő gyakori meghibásodások akadályozták a felperest a gépkocsi rendeltetésszerű használatában. Jogszabálysértés nélkül jutott a bíróság arra a következtetésre, hogy a javítások gyakorisága, a szervizben töltött idő a felperesnek jelentős kényelmetlenséggel járt. Megalapozottan állapította meg a bíróság, hogy a felperes a fokozatosság elvét betartva élt az elállás szavatossági jogával. A bíróság az irányadó bírói gyakorlatra helytállóan hivatkozva állapította meg, hogy az alperes nem tudott eleget tenni a Ptk. 306. § (2) bekezdésében előírt kötelezettségének, ezért a felperes a sorozatos meghibásodásokra és javításokra tekintettel jogszerűen állt el a szerződéstől.

Alaptalanul sérelmezte az alperes az általa a másodfokú eljárásban becsatolt magánszakértői vélemény figyelmen kívül hagyását.

A felülvizsgálati kérelemben írtakkal szemben W. J. szakértő véleménye nem volt hiányos, homályos, a perben rendelkezésre álló egyéb bizonyítékokkal összhangban állt. A szakértő az alperes észrevételeire, kérdéseire válaszolt, a szakértői véleményét fenntartotta, az aggálytalan szakvéleményt a bíróság jogszabálysértés nélkül fogadta el ítélethozatala alapjául és mellőzte új szakértő kirendelését. Miután a Pp. 82. § (3) bekezdésének feltételei nem álltak fenn, alaptalanul hivatkozott az alperes a felülvizsgálati kérelmében arra, hogy „amíg reális lehetősége volt új szakértői vélemény beszerzésének, addig magánszakértői véleményt becsatolni nem tűnt helyénvalónak”.

A másodfokú bíróság helytállóan állapította meg, hogy az alperesnek a magánszakvélemény beszerzésére már az elsőfokú eljárás során is lehetősége lett volna, ezért jogszabálysértés nélkül hagyta figyelmen kívül az alperesnek a másodfokú eljárásban csatolt magánszakértői véleményét.

A kifejtettek értelmében a Legfelsőbb Bíróság a Pp. 275. § (3) bekezdése alapján a jogerős ítéletet hatályában fenntartotta. A Pp. 78. § (1) bekezdése szerint kötelezte az alperest a felperes felülvizsgálati eljárási költségének megfizetésére, míg a 6/1986. (VI. 26.) IM rendelet 13. § (2) bekezdésének megfelelően a felülvizsgálati eljárási illeték viselésére.

Budapest, 2011. február 2.

Dr. Fehér Ferenc s.k. a tanács elnöke, Dr. Bartal Géza s.k. előadó bíró, Dr. Farkas Attila s.k. bíró